NEĮMANOMI PRISTATYMAI · 2

Neatidaryti prieš griaustinį

Lui Eriksson

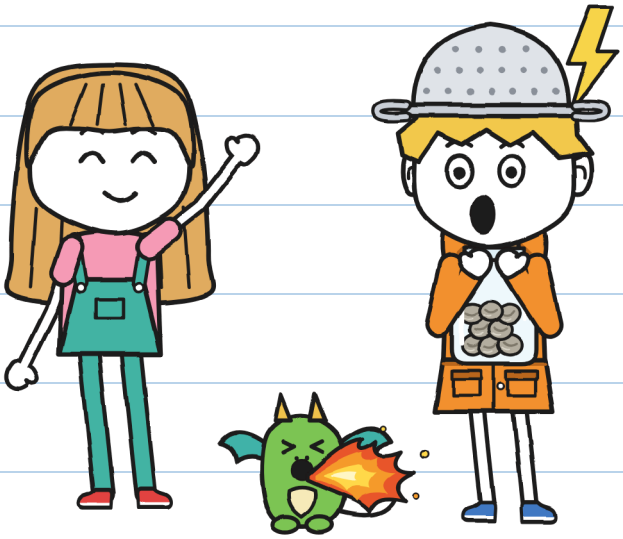

(Gunio)

DYDIS XS
Pirmieji skaitiniai · 5+

NEĮMANOMI PRISTATYMAI · 2

Neatidaryti prieš griaustinį

Tekstas ir iliustracijos: Lui Eriksson

DYDIS XS · Pirmieji skaitiniai · 5+

Lietuviškas leidimas: LinguAula

Pirmasis leidimas: 2026

© 2026 Lui Eriksson · info@linguaula.com

Galima laisvai kopijuoti – klasei ir namams.

Antroji serijos knyga. Pirmoji: „Šis siuntinys kandžiojasi“.

LinguAula

Kiekvieno skyriaus užduotys: linguaula.com

Nė vienas griaustinis nenukentėjo. –J.

Niekam kitam. –J.

Jei jį rasi, neatidaryk prieš griaustinį.

TIK PASAKOJE

Tik pasakose. Tu – ne. –J.

KAS YRA KAS

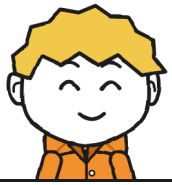

Gunis, audrų medžiotojas.

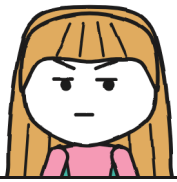

Julita rašo žaliai.

Trupinukė, drakono mažylė.

Tonis, ŽAIBO kurjeris.

Flora, sodininkė.

Vera prižiūri drakonus.

Mara, ragana.

R. siunčia siuntinius.

PRISTATYMŲ SĄSIUVINIS 2
Gunio

OFICIALUS.

„Oficialus“ – aš skaitau pirma. –].

Pirmasis sąsiuvinis baigėsi. Šitą man davė Mara. Ji sako, kad piešti negalima.

SKYRIUS 1

Audrų medžiotojas

Maros parduotuvėje dreba siuntinys.

Aš jo neliesiu.

Drakono mažylė Trupinukė

mane mėgdžioja.

Liko devyniolika grąžintų siuntinių.

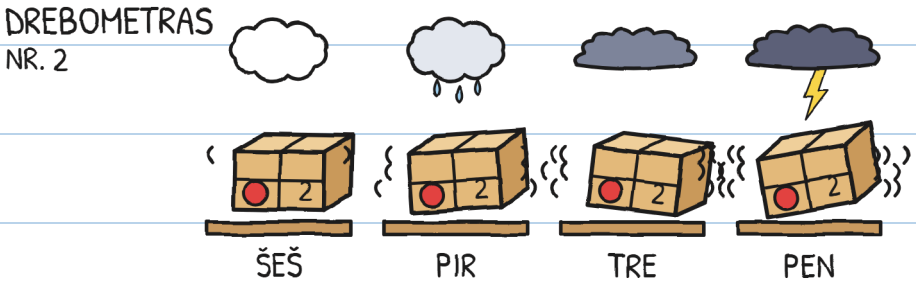

Šeštadienį artėja audra. –J.

Kas gauna grąžintą siuntinį, turi pasirašyti. Kitaip auštant jis grįžta.

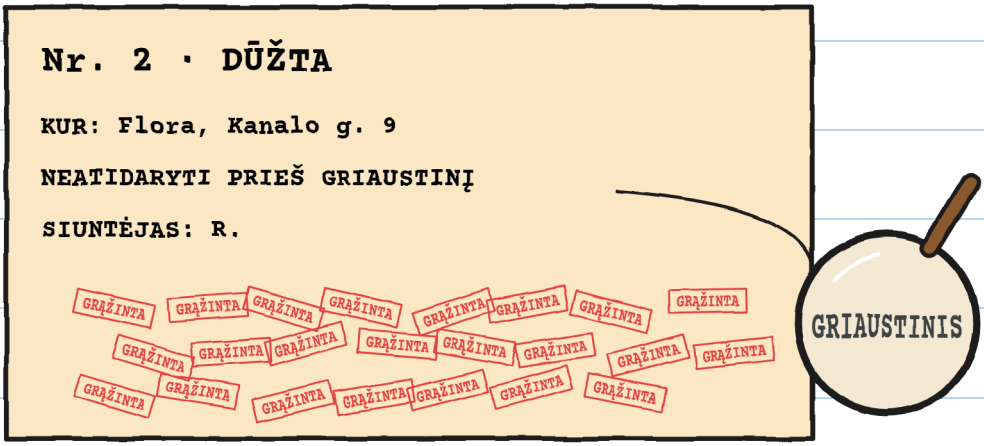

Nr. 2 turėjo dvidešimt tris antspaudus.

Suskaičiavau du kartus. –J.

– Vežiau dvidešimt tris kartus, – pasakė Mara. Nė karto per audrą.

Mara laukė mūsų su Nr.
2. Tonis jau buvo ten.
— Šitą pristatysite jūs, —
pasakė Mara. Šią popietę.

Julita padarė didžiulį šuolį.

Mara pasakė tris sąlygas.

1. Išeiti: penktą.
2. Šeimos žino.
3. Atidaryti su griaustiniu.

— O tu neini? — paklausė Julita.

— Turiu darbų, — pasakė Mara.

Ir pažiūrėjo į pilką dangų.

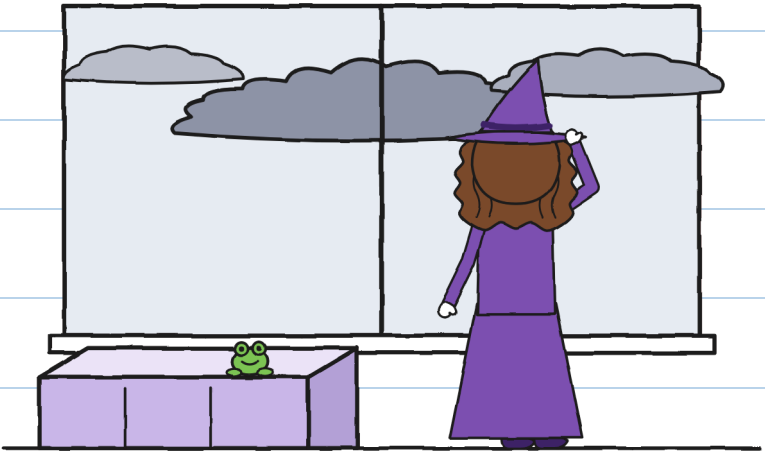

Kokių dalykų? —J.

Julita pažiūrėjo į mane.

— Ar tau patinka audros?

Ir pasakiau tai, ką visi sako:

— Man jos labai patinka. Kitame rajone buvau audrų medžiotojas.

Ką pasakiau

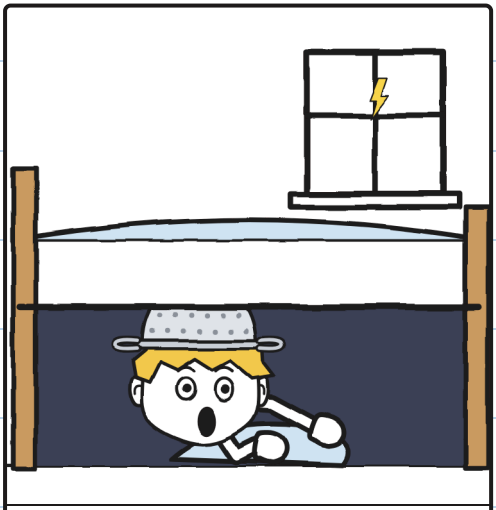

Kas nutiko

Medžiotojas po lova. —].

Julita išmokė mane skaičiuoti audras.

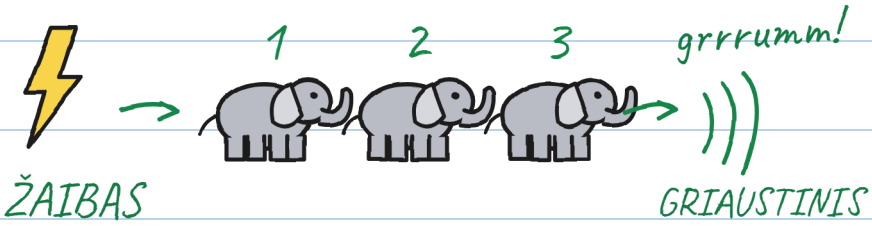

vienas dramblys, du drambliai...

1 dramblys = 1 sekundė

3 drambliai = 1 kilometras

0 dramblių = VIRŠ GALVOS!

↖ Šis atidaro siuntinį.
Tolimi – ne.

Daugiau dramblių – toliau.

Griaustinis: greitai po stogu!

Žinoti – mažiau bijoti. –].

Man to nereikėjo. Bet užsirašiau.

Tonis perskaitė smulkų šriftą.

— ŽAIBAS audros metu nepristato.

— Dar ne, — pasakė Julita.

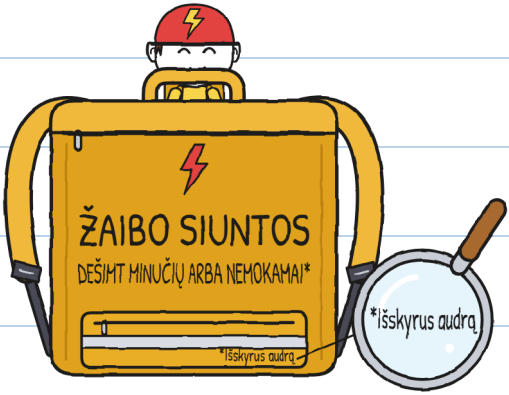

Jis irgi atėjo.

Penktą perėjau gatvę namo.

— Bet tu, kai griaudžia...

— pasakė mama.

— IKI, MAMA!

KĄ? –J.

Perėjome Didįjį tiltą. Julita rimtai pamojo vandeniui.

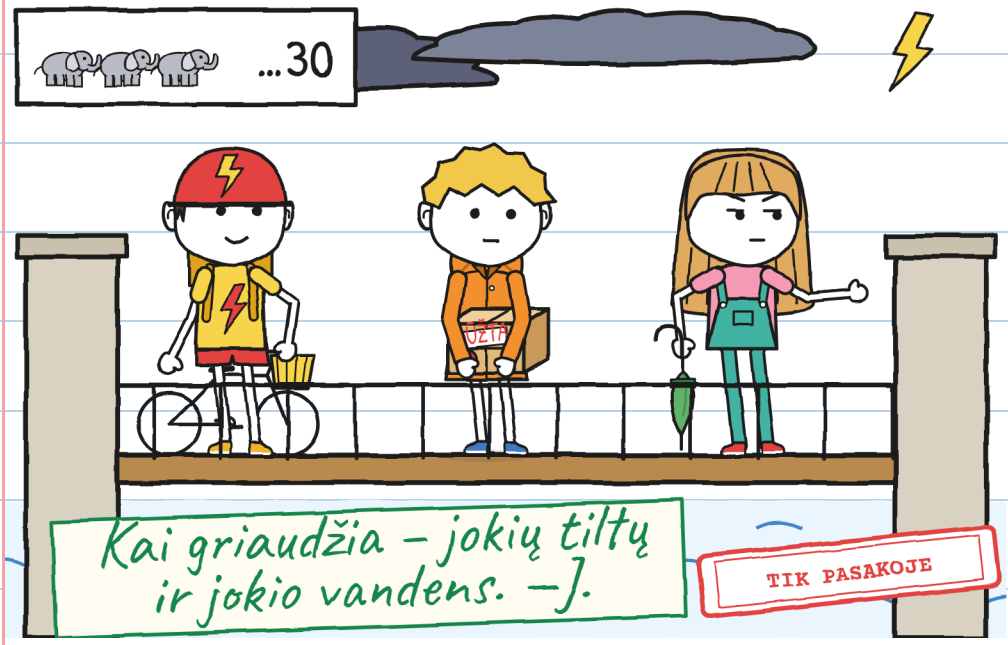

Julita suskaičiavo trisdešimt dramblių. Grrrumm.

– Jau galima atidaryti?

– pasakė Tonis.

— Tas siuntinio neatidaro, —
pasakė Julita. Greitai po stogu!

Po kiekvieno griaustinio man
pradeda žagsėti. Tai ne baimė.

Tai vadinasi baimė. —].

Vera laukė su Trupinuke.
— Ji mėgdžioja tave visame
kame, Guni, — pasakė ji.

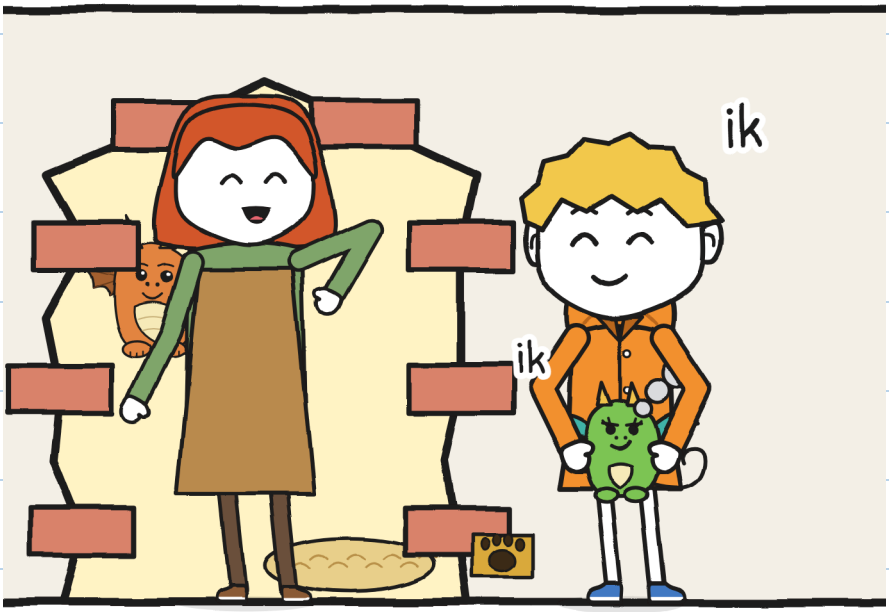

Sugriaudė. Aš padariau
ik ir Trupinukė taip pat.
— Greitai vidun! — pasakė Vera.

Floros namas – tas su pelargonijomis.

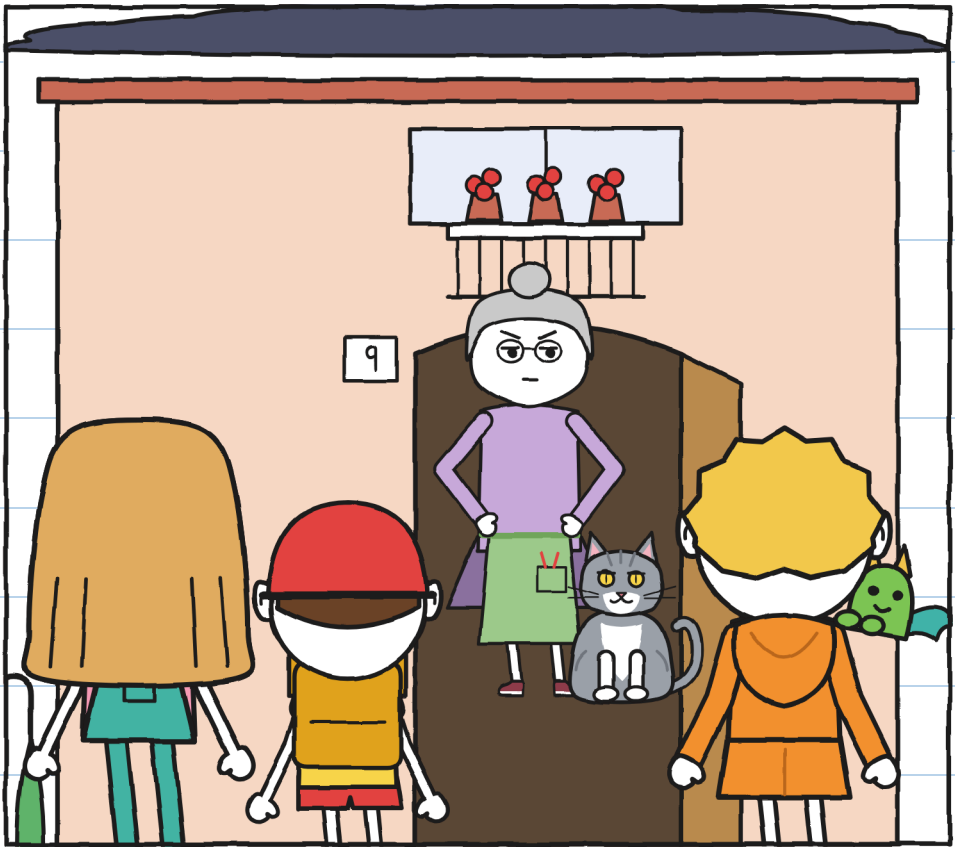

Flora atidarė duris.

— Užeikite, — pasakė ji. —

Aš už akmenis nepasirašau.

SKYRIUS 2

Griaustinis!

Floros virtuvė pilna augalų.

Tonis įstatė dviratį.

Ant stiklo buvo nupieštų lašų.

— Tai R. stiklai, — pasakė

Flora. Jie įleidžia lietų.

Flora atidarė dėžę. Viduje – aštuoni pilki rutuliukai.

– R. pažadėjo žiburėlius, o siunčia akmenis, – pasakė Flora.

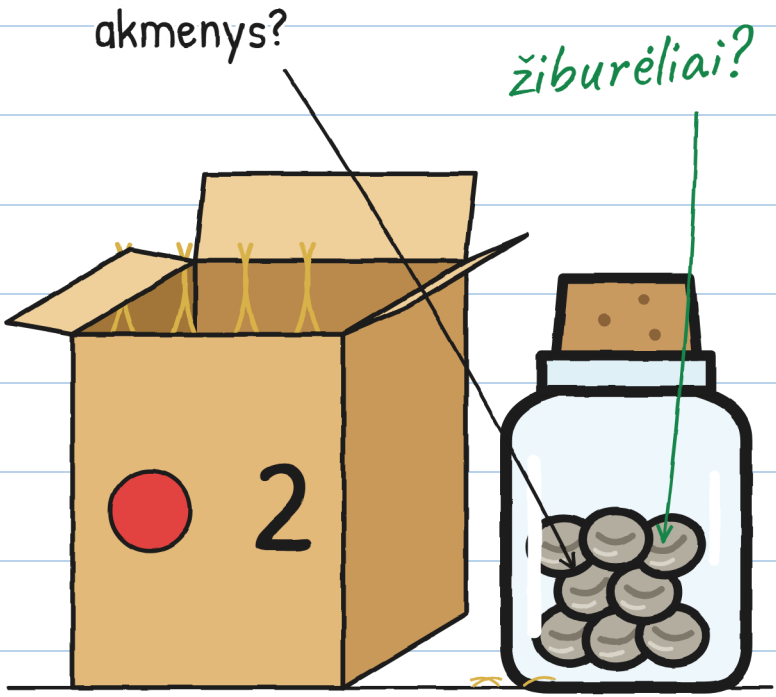

– Kas yra žiburėlis? – paklausiau.

Flora parodė mums
seną kanalo nuotrauką.

– Tai augalai su žaibo šviesa, –
pasakė Flora. R. nustojo ateiti.
Todėl kanalas tamsus.

Lieptas mane baugina. –].

— R. visada ištesi pažadą, — pasakė Flora. Dvidešimt tris kartus – akmenys.

— O ar jūs kada nors laukėte griaustinio? — paklausiau.

Flora pažiūrėjo į mane.

— Aš nieko nelaukiu, — pasakė ji. Nė griaustinio.

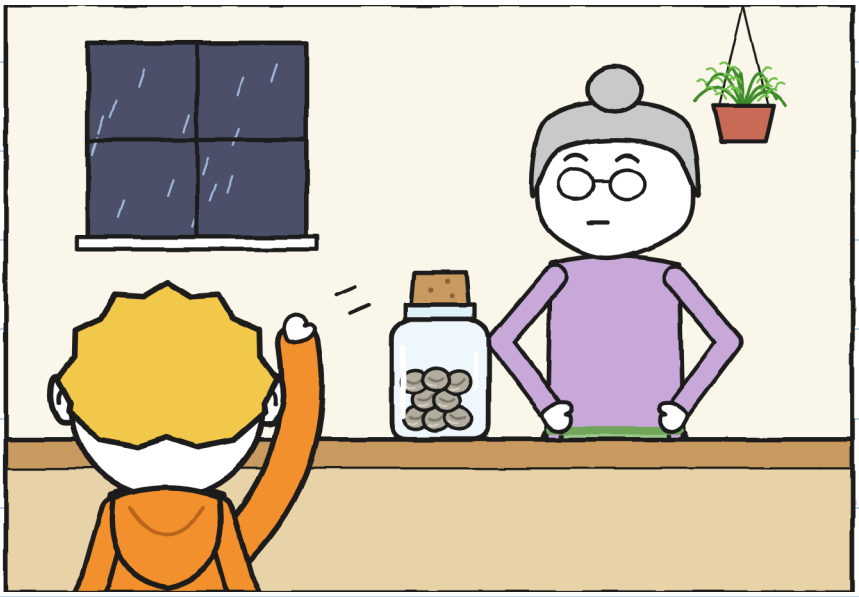

Floros katinas vadinasi Griaustinis. Jis pilkas kaip debesis. Laukėme audros virtuvėje.

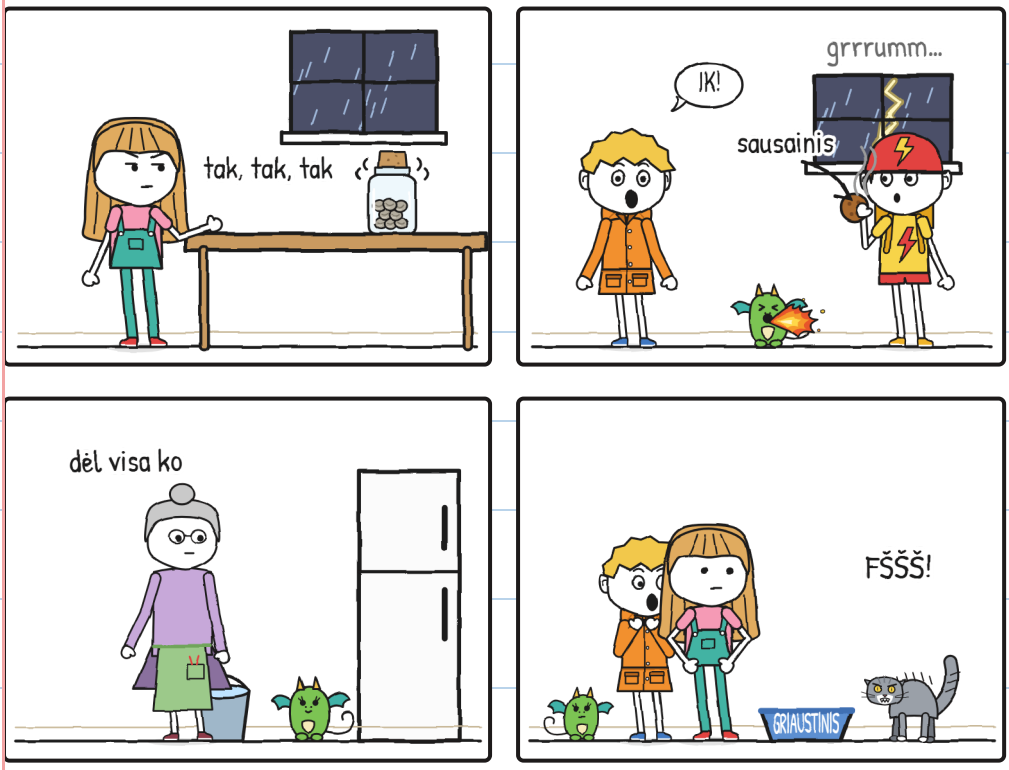

Laukti – blogiausia. –].

Stiklainis darė tink, tink.
Julita skaičiavo: „Dvylika
dramblių“. Paskui: „Devyni“.
Trupinukė išpūtė liepsnelę.
Griaustinis kaip strėlė išlėkė.
— GRIAUSTINIII! — sušuko Flora.

O Julita atidarė stiklainį.

— Sugriaudė! — pasakė ji.

Nesugriaudė. Sušuko Flora.

Griaustinis – tai katinas.

Išgirdau „GRIAUSTINI!“.

Tai buvo katinas. —J.

Stiklainis nutilo. Viduje – aštuoni pilki rutuliukai, šalti ir nejudantys.

— Jie turi brūkšnelį, — pasakė Julita.

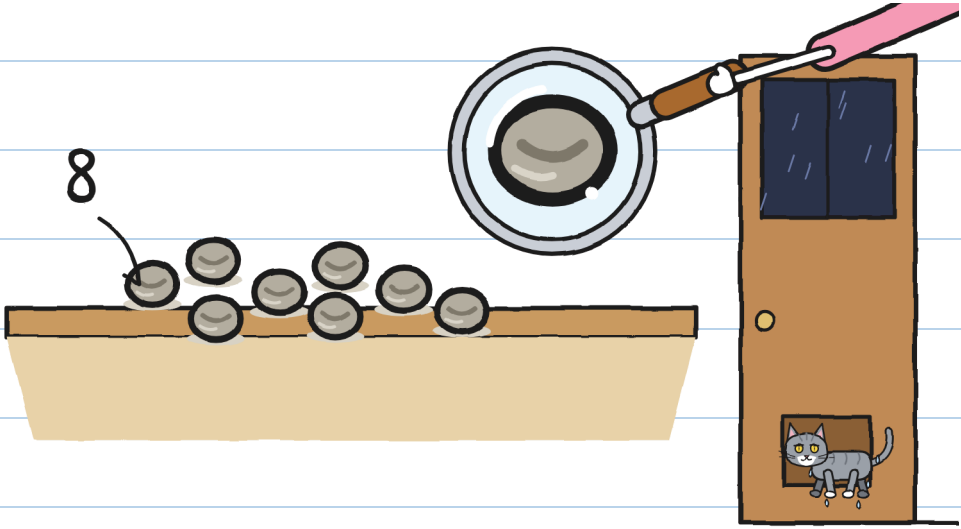

Griaustinis sugrįžo, permirkęs.

— Akmenys, kaip visada, — pasakė Flora.

Julita paraudo.

— Tai sėklos, o ne akmenys,

— pasakiau. Jos miega.

— Tegul įrodo, — pasakė Flora.

Buvo šešta valanda. Žaibas.

Julita pradėjo skaičiuoti:

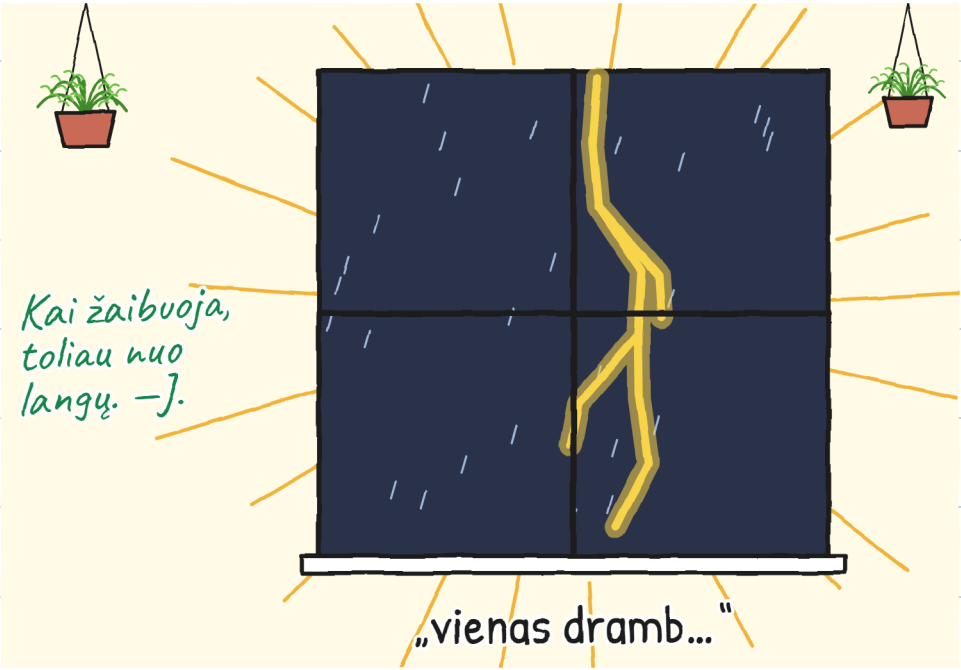

Ir atėjo tikrasis.

Griaustinis ir žaibas vienu metu. Audra buvo virš galvos. Sudrebėjo stiklai.

Ir užgeso šviesa.

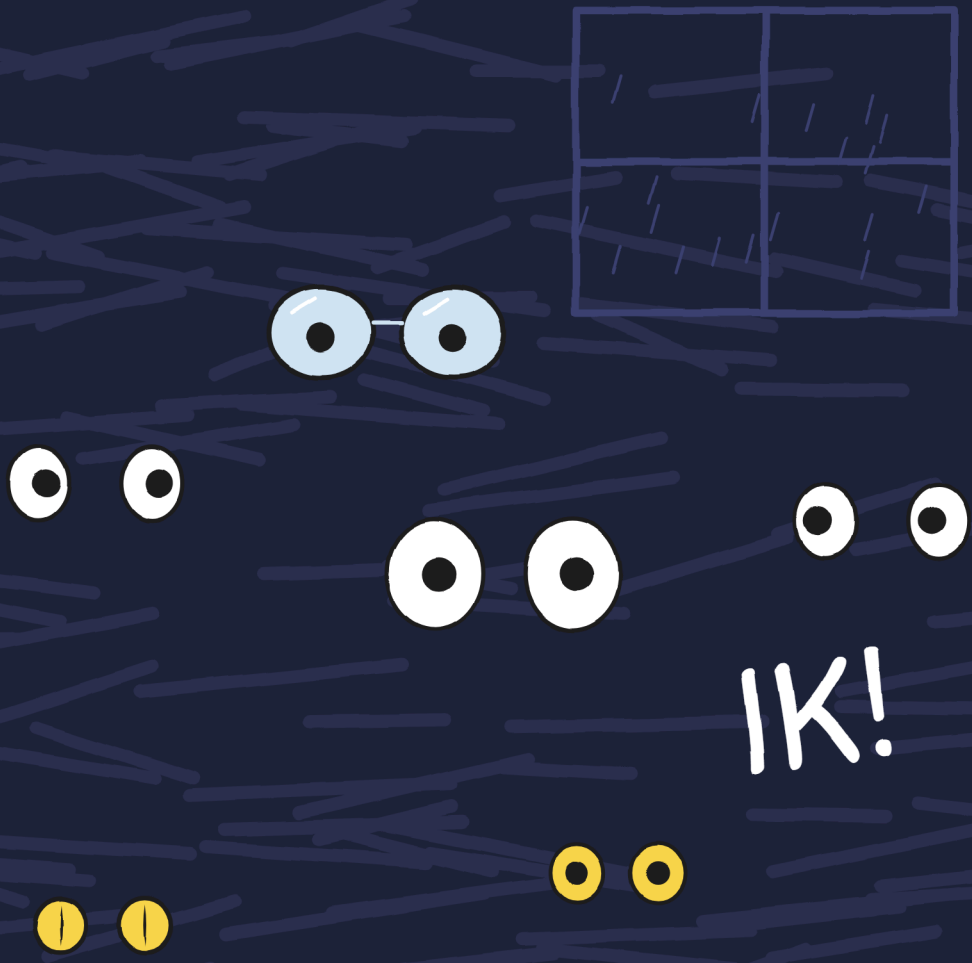

Aš padariau ik. Trupinukė padarė ik: liepsna.

Stalas buvo tuščias.

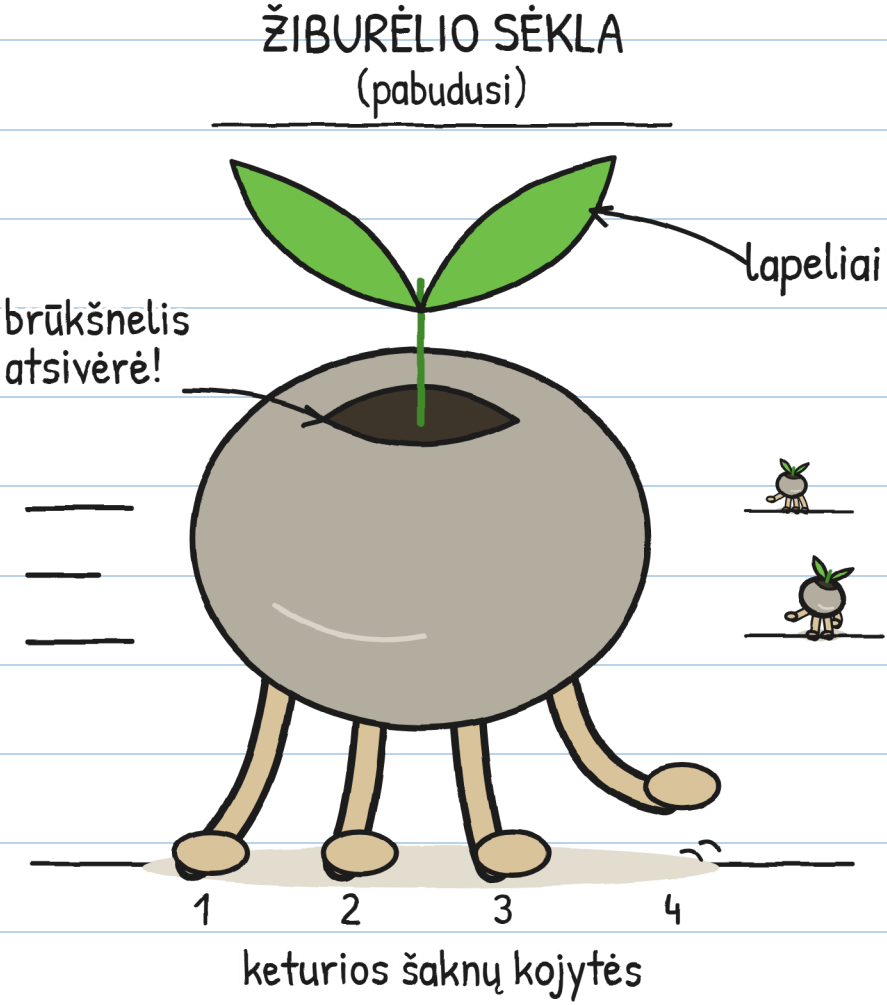

Akmenys turėjo kojas.

Ir labai skubėjo. –].

SKYRIUS 3

Jos juda, kai nežiūri

Tamsoje: tik, tik, tik.

Jos bėgo, bet kiekvienas žaibas jas sustabdydavo. Užsidėjau kiaurasamtį.

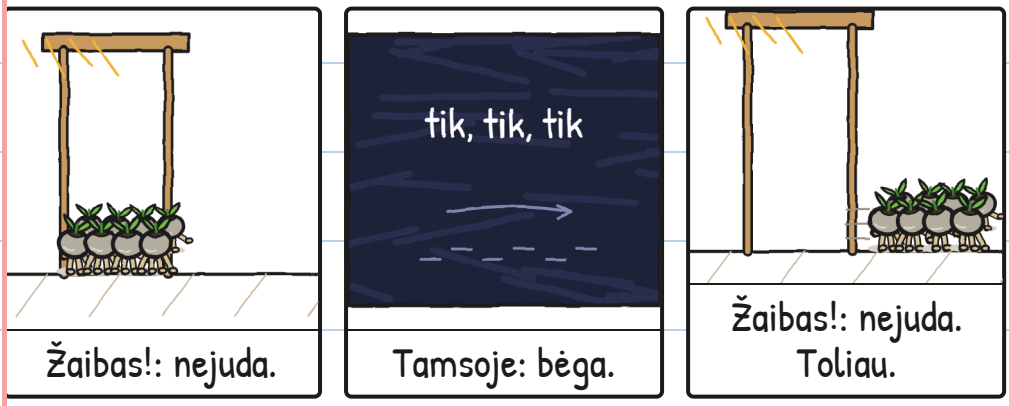

Žaidimas „sustingk“ su sėklomis. –J.

Flora nukreipė žibintuvėlį į sėklą.

Sėkla sustojo.

— Sėklos! Pabudusios! — sušuko Flora.

Ji pajudino šviesą.

Pasileido bėgti antroji.

Su šviesa – nejuda. Be šviesos

– bėga. Vieno žibintuvėlio negana.

Visos skubėjo prie kačių
landos. Flora užstatė ją vazonu.
— Jos ieško audros sudrėkintos žemės.

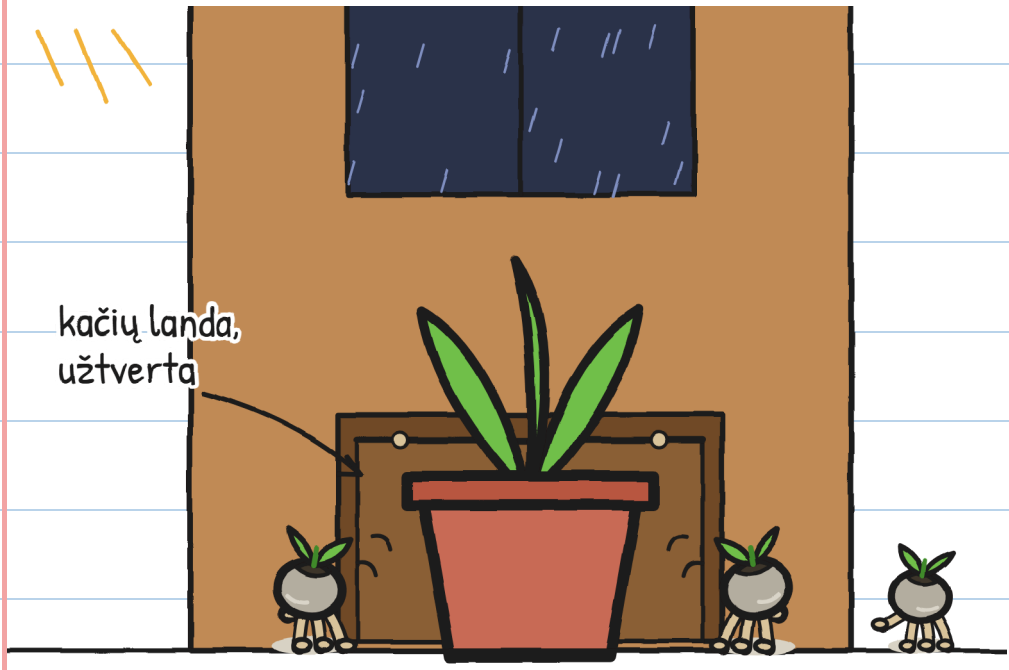

Dabar jos buvo išsibarsčiusios
po virtuvę, tamsoje.

Išbandėme viską:

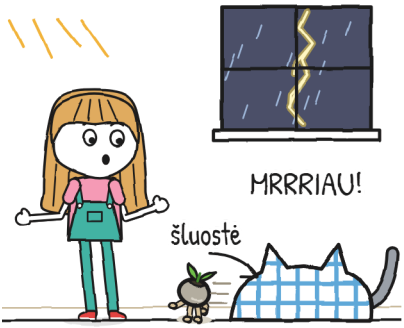

Julita: sugavo Griaustinį.

Tonis: Griaustinis sugavo jį.

Trupinukė: viena!

Flora: dvi!

Griaustinis taip pat medžiojo.

Jis mato ir beveik tamsoje.

Tonis bijo kačių.

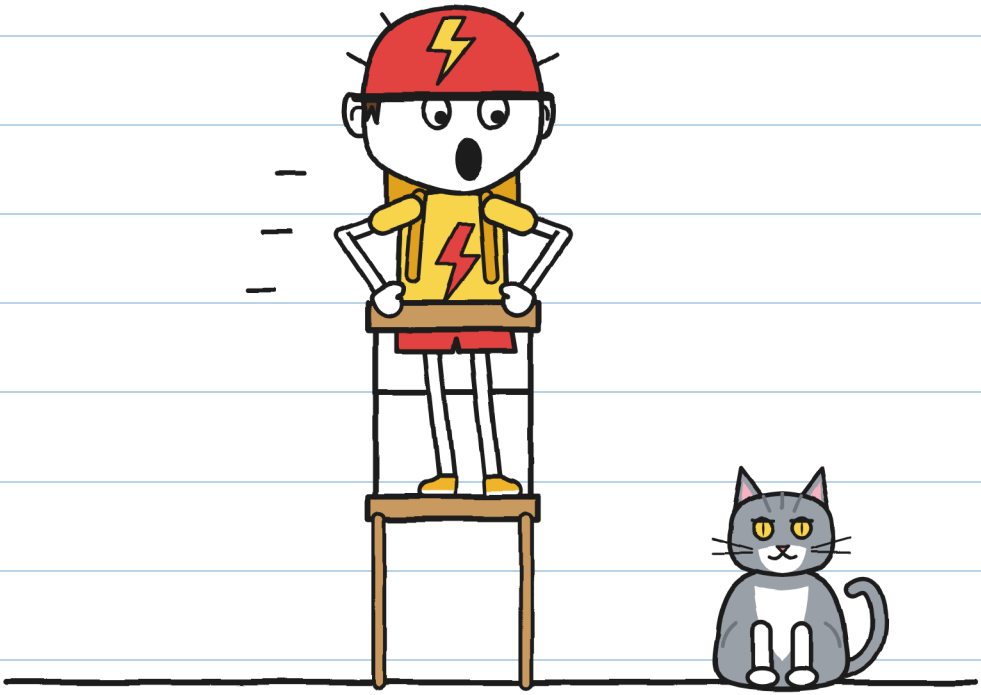

— Tai Griaustinis! — pasakė Julita.

— DAR BLOGIAU! — sušuko Tonis.

Du išgąsčiai, vienas vardas. —].

Iš po stalo pastebėjau: jos vis grįždavo prie kačių landos. Nubraižiau planą.

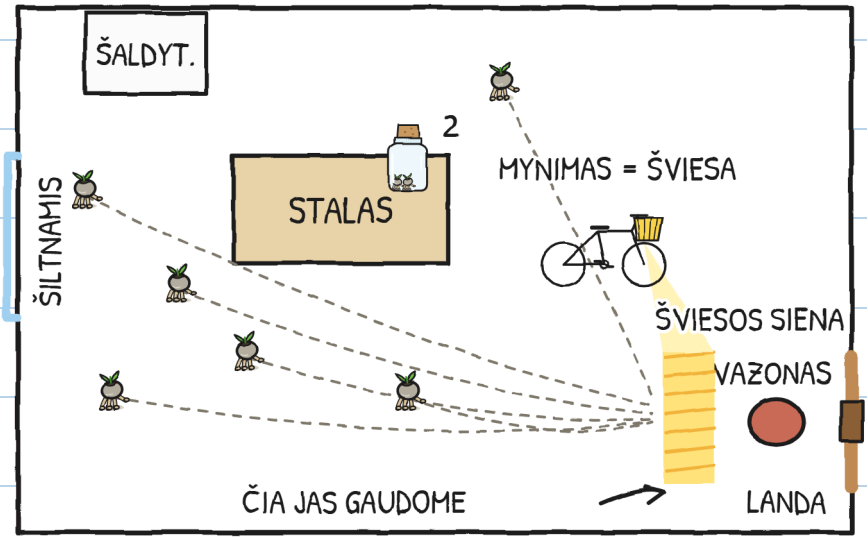

— Toni, ar tavo dviračio žibintas dega, kai mini?

— Žinoma.

— Šiandien pristatysi šviesą.

Pastatėme dviratį stačią.

Žibintas švietė į kačių landą.

Ir Tonis pradėjo minti.

Jis mynė kaip niekada.

Griaustinis užšoko ant jo.

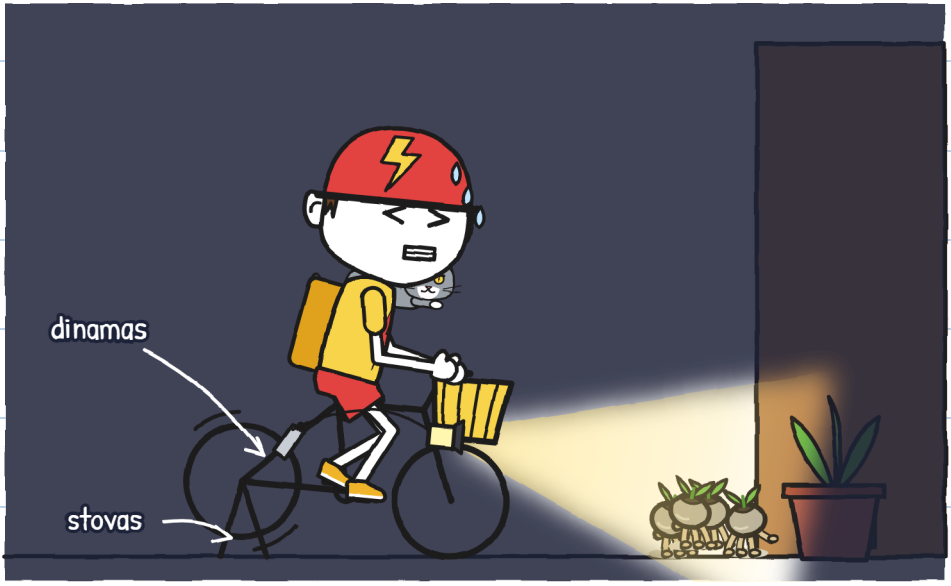

ŽAIBAS kam nors pravertė. –J.

Sėklos sustodavo šviesoje. Mes jas pagavome: trys, keturios.

Griaustinis pagavo dar vieną burna.

— Penkios! — pasakė Flora.

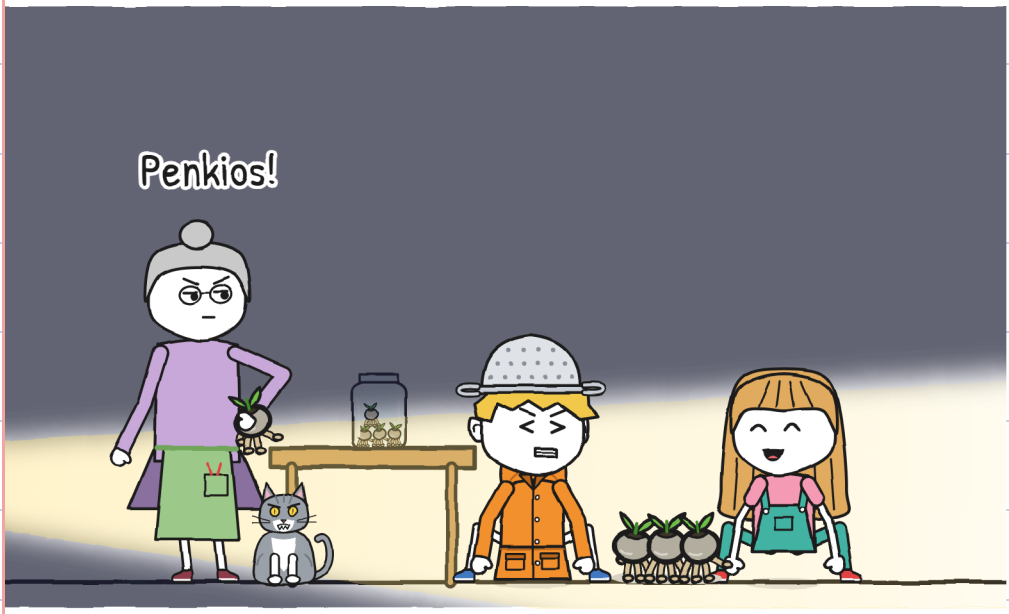

Šešios.

Flora uždarė stiklainį. Griaustinis šoko ant stalo ir jį numetė.

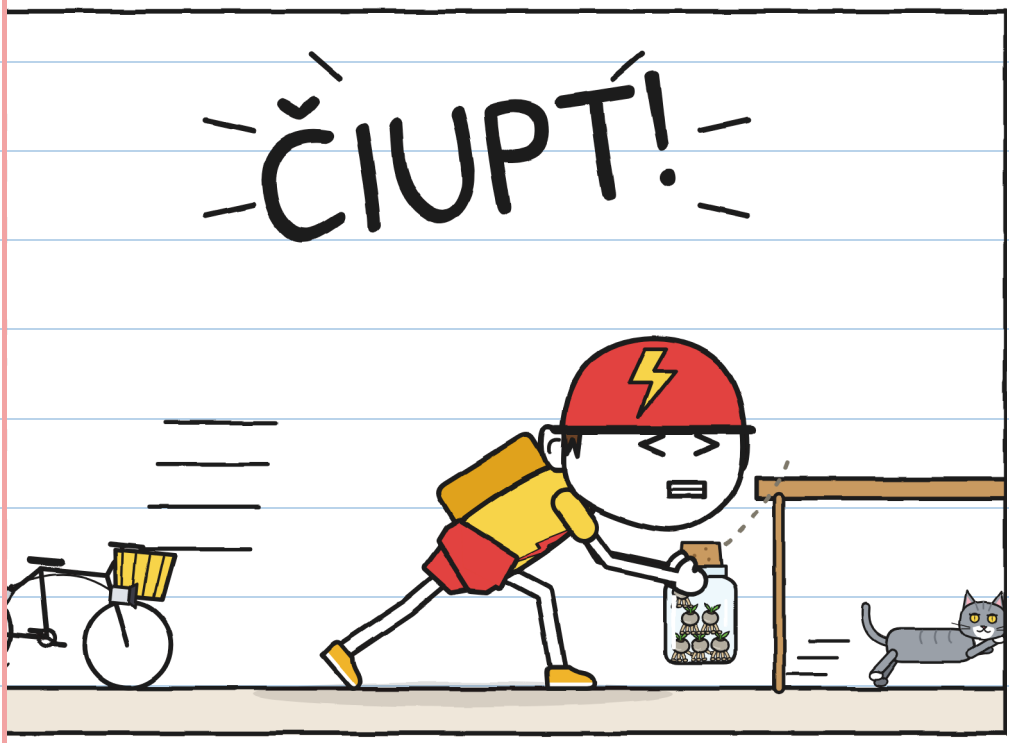

Tonis pagavo jį ore.

Bet jis nustojo minti. Šviesa užgeso.

Tamsoje: tik, tik, tik.

Kačių landa padarė klak.

Ant grindų liko viena sėkla.

Julita ją pagavo. Septynios.

Aštuntoji išbėgo pro kačių landą.

— Einu jos pasiimti! — pasakė Julita.

— Žaibuojant - ne, — pasakė Flora.

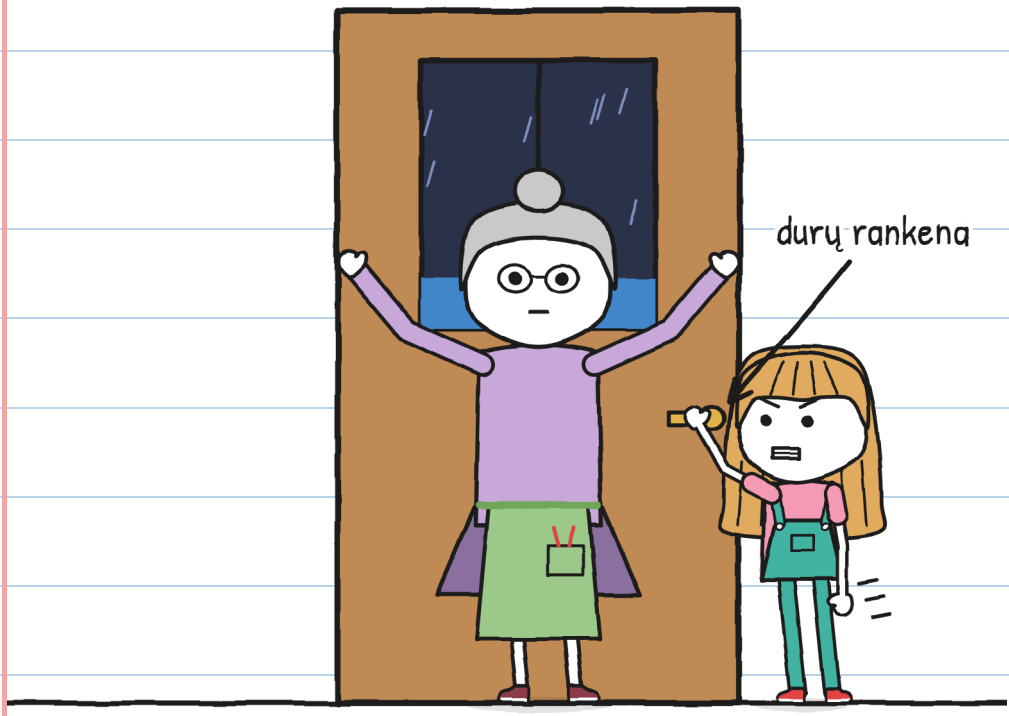

Julita nepaleido durų rankenos. Kačių landa padarė klak. Tai buvo Griaustinis, be aštuntosios.

– Vienas dramblys, du drambliai.

Grrrumm.

– Visai arti, – pasakė Julita.

– Sodinkime tamsoje, – pasakė Flora.

– Ten, viduje? – paklausė Julita.

– Žaibai lieka lauke.

Flora pažiūrėjo į Trupinukę.

Trupinukė žiūrėjo į mane. Ir – ik.

SKYRIUS 4

Ik

Štai kaip sodinamas žiburėlis:

SODINTI ŽIBURĖLĮ

1.

   Audros sudrėkinta žemė.
   (Iš čiaupo – ne.)

2. 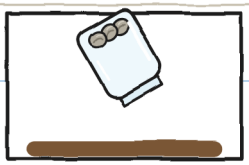

   Atversti stiklainį.
   (Anksčiau – pabėga.)

3.

   Visiška tamsa.
   Jos pačios įsisodina.
   (Pati neužkask.)

4. 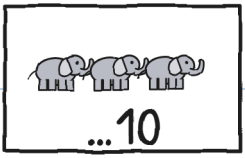

   Kol nepraėjo:
   Daugiau nei dešimt,
   jos nebesodinamos.

Flora pasuko rankeną.

Nupieštieji lašai nusileido.

Tikras lietus nukrito ant lysvės.

Tikra audra: jokių šiltnamių. –J.

— Dabar viskas tamsoje,

— pasakė Flora.

Bet Trupinukė jau buvo viduje, po lysve.

Flora ją patraukė.

Trupinukė įsikibo į vazonus.

Kiekvienas mano

ik uždegdavo Trupinukę.

Nupiešiau, kad suprasčiau:

Virtuvėje ik padėjo. Šiltnamyje – ne.

Reikia nutraukti grandinę. –].

Išbandėme būdus nuo žagsulio:

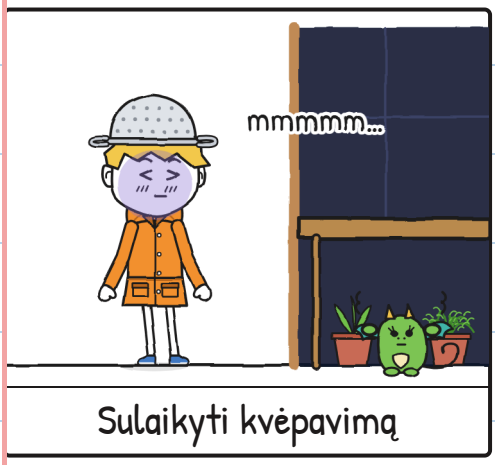

Sulaikyti kvėpavimą

Vanduo aukštyn kojomis

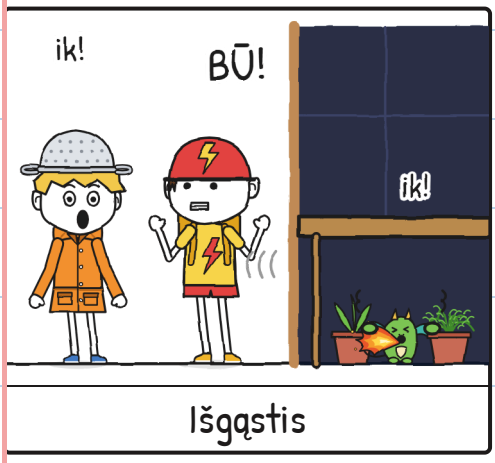

Išgąstis

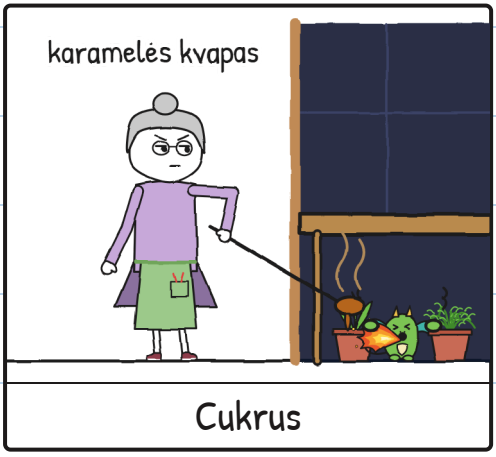

Cukrus

Būdų: nulis. Žagtelėjimų: daug. –].

— Keturi, penki, — suskaičiavo Julita. Grrrumm. Trenkė toliau. Septynios sėklos sukosi. Aš vis darydavau ik.

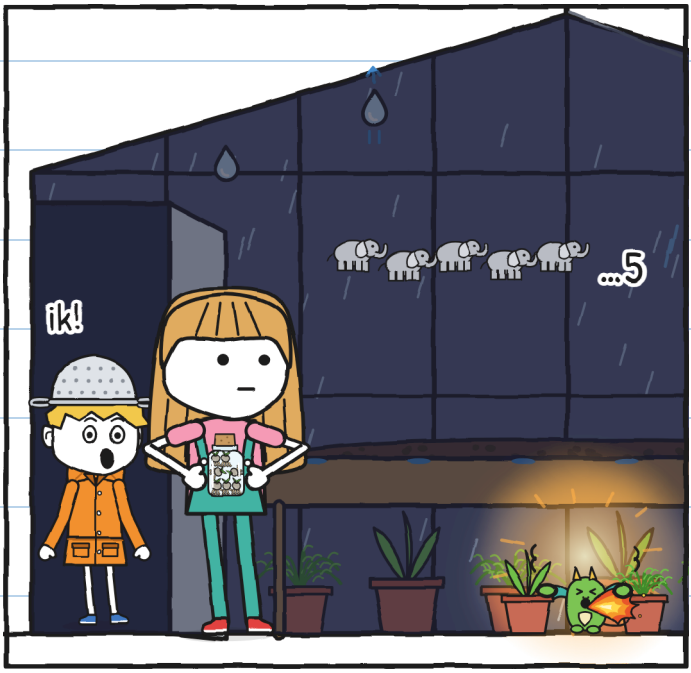

— O jei iki vienuolikos? — paklausiau.

— Vėl akmenys, — pasakė Julita.

– Trupinukė mėgdžioja tavo baimę, – pasakė Julita.

– Pabūk su ja.

Mano planas jau nebeveikė:

Mano planas paslėpti baimę:

1. Sakyti, kad man tai patinka.
2. ~~Nežagsėti.~~ ik ik ik ik ik
3. ???

O trečias? –].

Bandžiau. Tikrai.

Viena koja viduje.

Griaustinis.

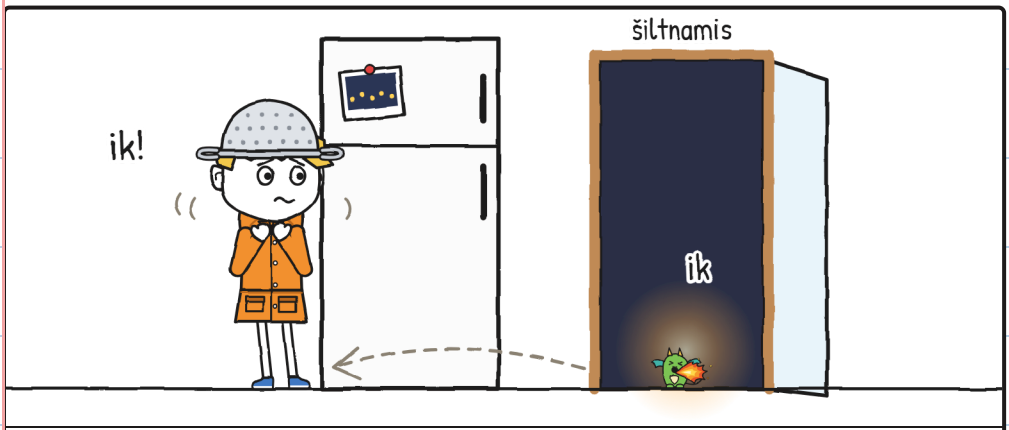

Vėl virtuvėje.

Šiltnamyje griaustinis girdisi garsiausiai.

Pažvelgiau aukštyn, pro stiklinį stogą. Veros drakonai skrido audroje.

Jie nedarė ik.

— Eime, medžiotojau, — pasakė Tonis.

Laukiau pašaipos. Jos nebuvo.

Daviau Florai kiaurasamtį.

Ir įėjau.

Baimei – taip. –].

Viduje lietus smarkiai barbeno. Įropojau po lysve. Trupinukė drebėjo kaip ir aš.

GRRRUMM! Aš padariau ik. Trupinukė padarė ik.

Mes buvome du audrų medžiotojai.

Nuo durų Julita prabilo tyliai.

— Skaičiuok su manimi.

SKYRIUS 5

Skaičiuok su manimi

Ir mes skaičiavome.

— Vienas dramblys, du,

trys, keturi, penki, šeši.

Grrrumm. Trenkė toliau.

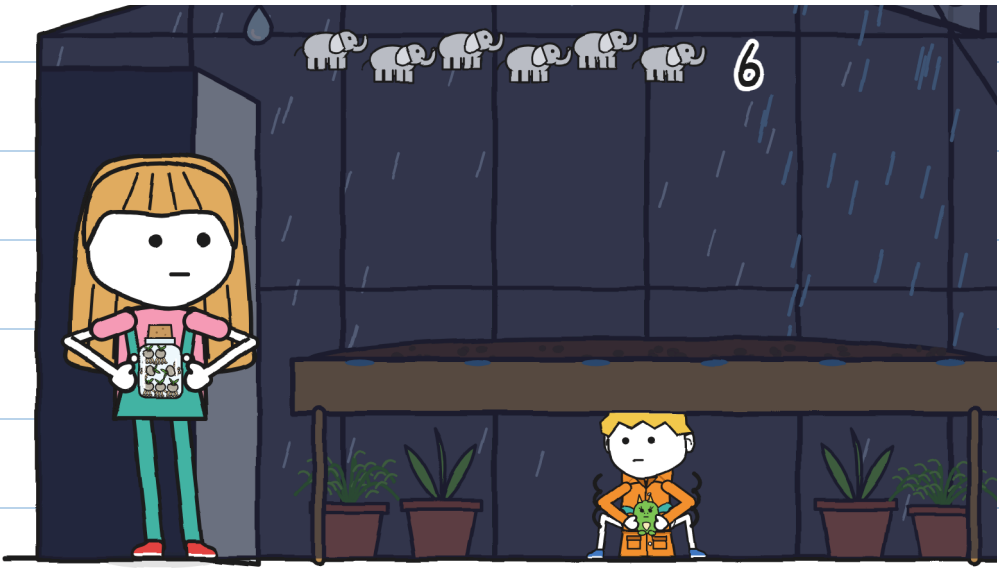

Suskaičiavau šešis dramblius.

Baimė vis dar buvo ten.

Pabandžiau pasakyti tiesą.

— Aš bijau griaustinio.

– Žinau, – pasakė Julita.

Tu tai nupiešei 6 puslapyje.

– O aš bijau kačių, – pasakė Tonis.

– O aš – laukti, – pasakė Flora.

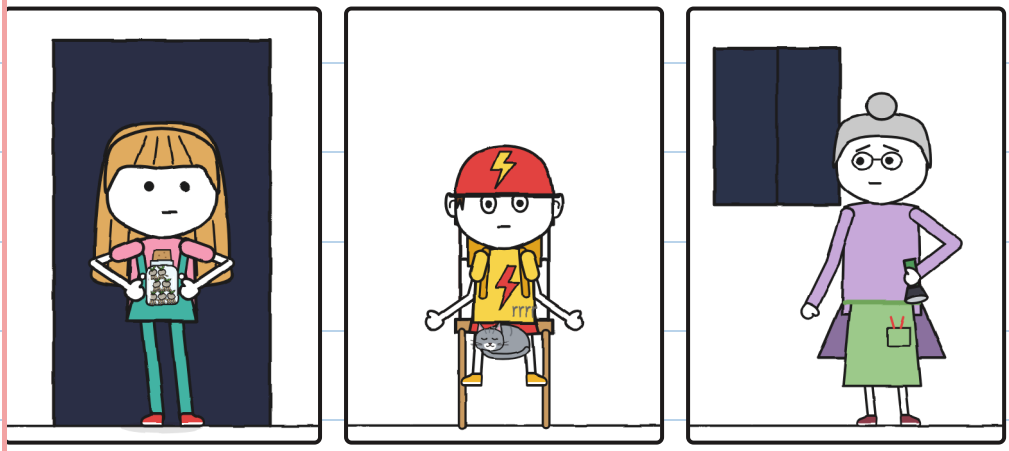

O aš – lieptų. –].

Niekas nesijuokė.

Aš jau nebuvau vienas.

Kvėpavome lėtai.

Suskaičiavome iki

devynių. Aš nepadariau ik.

— Dabar! — sušnibždėjo Flora.

Julita įėjo ant pirštų galiukų.

Paliko atvirą stiklainį.

Tik, tik, tik. Kažkas lindo iš stiklainio.

Skaičiavome iki dešimties. Grrrumm.

Ir pamatėme:

Stiklainis buvo tuščias.

Žemėje – septynios duobutės.

Ir užsidegė pirmasis.

Septyni žiburėliai. Kiekvienas su žaibo gabalėliu.

Trupinukė nepadarė ik. Ji žiūrėjo
į žiburėlius, lygiai kaip aš.

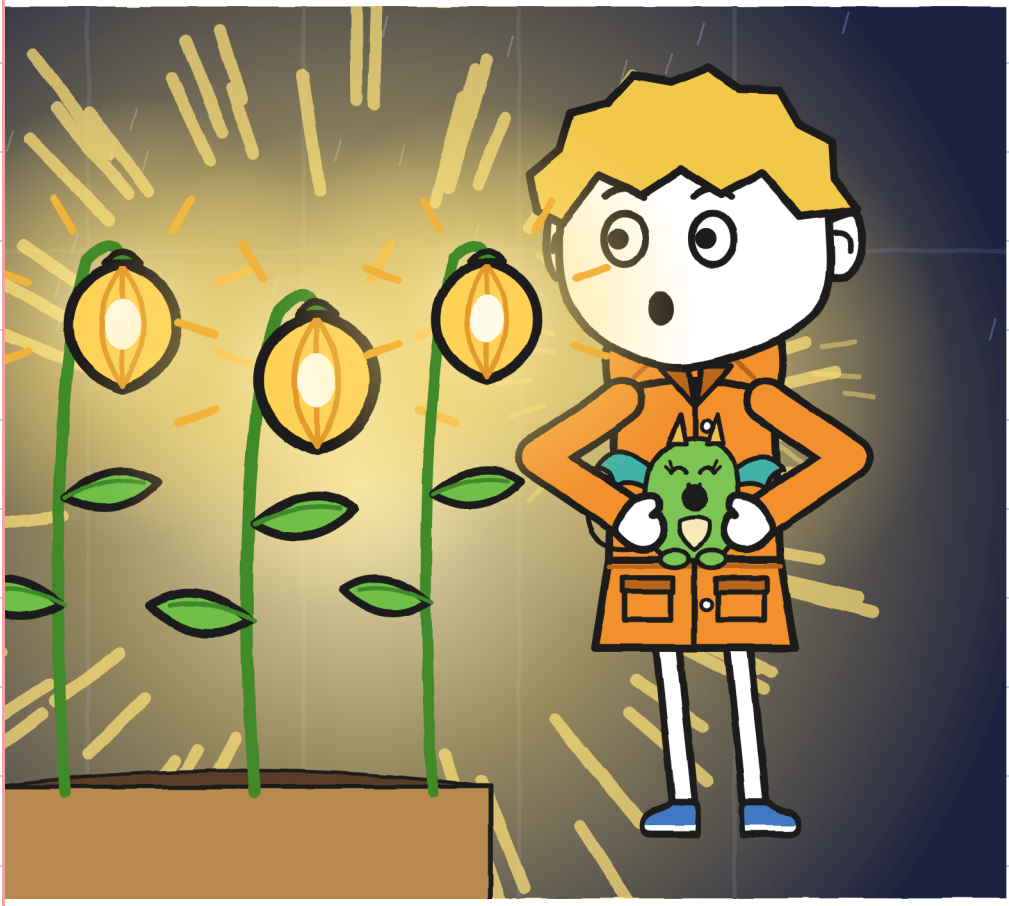

Flora palietė žiburėlį pirštо galiuku.

— Štai kokia buvo krantinė, — pasakė ji.

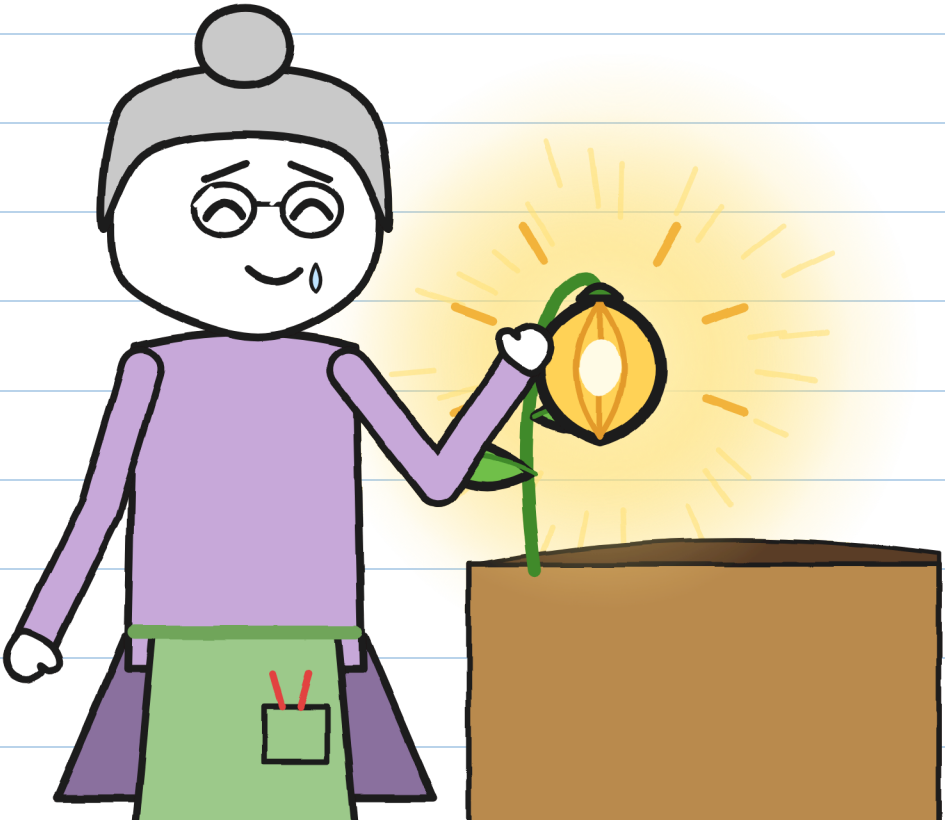

Aš irgi palietiau vieną.

Jis buvo drungnas.

Flora išsitraukė tušinuką.

Pagaliau ketino pasirašyti.

Julita ją sustabdė.

— Dar ne. Vienos

trūksta, — pasakė Julita.

Paskui nuplėšė etiketę.

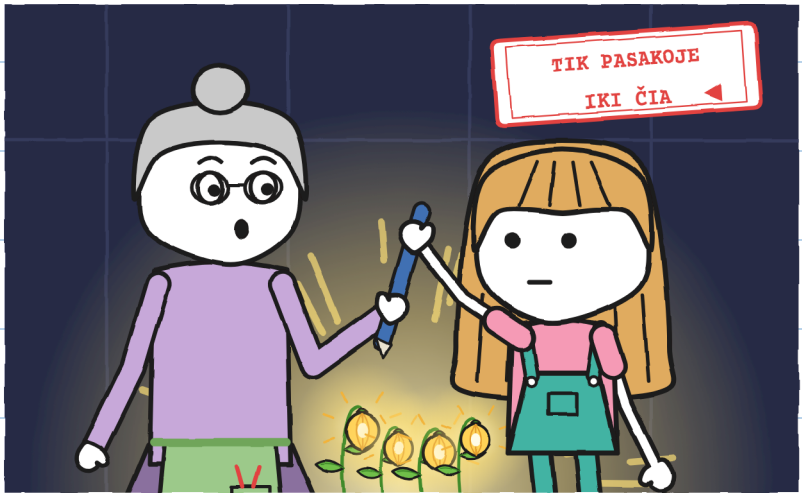

Pristatoma tik visas. –J.

Laukėme pusvalandį nuo paskutinio griaustinio. Jau nebelijo.

Aštuntoji vis dar buvo lauke, tamsoje. Be parašo Nr. 2 grįžta auštant.

– Eime jos ieškoti, – pasakė Julita.
Flora tris kartus pabeldė
į mūrą. Šaukė Verą.

– Šį kartą neisite vieni, – pasakė ji.

SKYRIUS 6

Aštuntoji

Išėjome su Flora ir Vera. Aš nešiau Trupinukę lietpalčio viduje.

Ieškojome kieme ir prie kanalo.

Nieko. Tai galėjo būti bet kuris akmuo.

Mažo žiburėlio šviesoje nematyti.

— Užgesinkite šviesas, — pasakiau.

Nejudėjome.

Gale buvo švieselė.

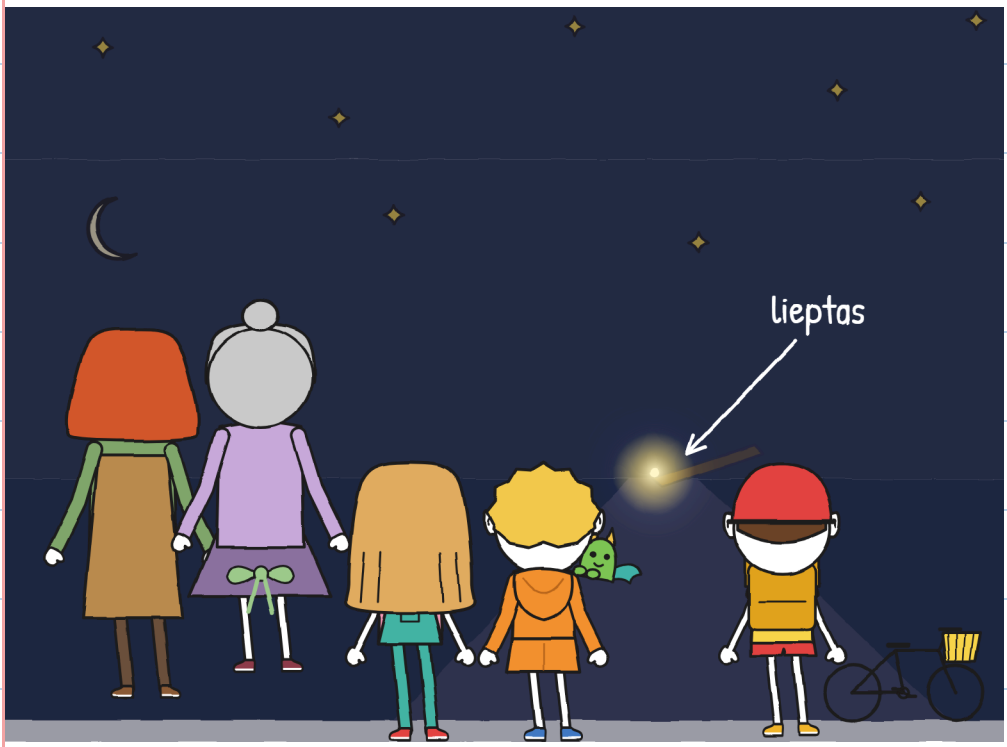

Prie liepto pradžios.

Lietus nunešė ją takeliu iki krantinės. Ji pati pasisodino prie liepto pradžios. Iš tolo – šviesėlė, iš arti – viską apšvietė.

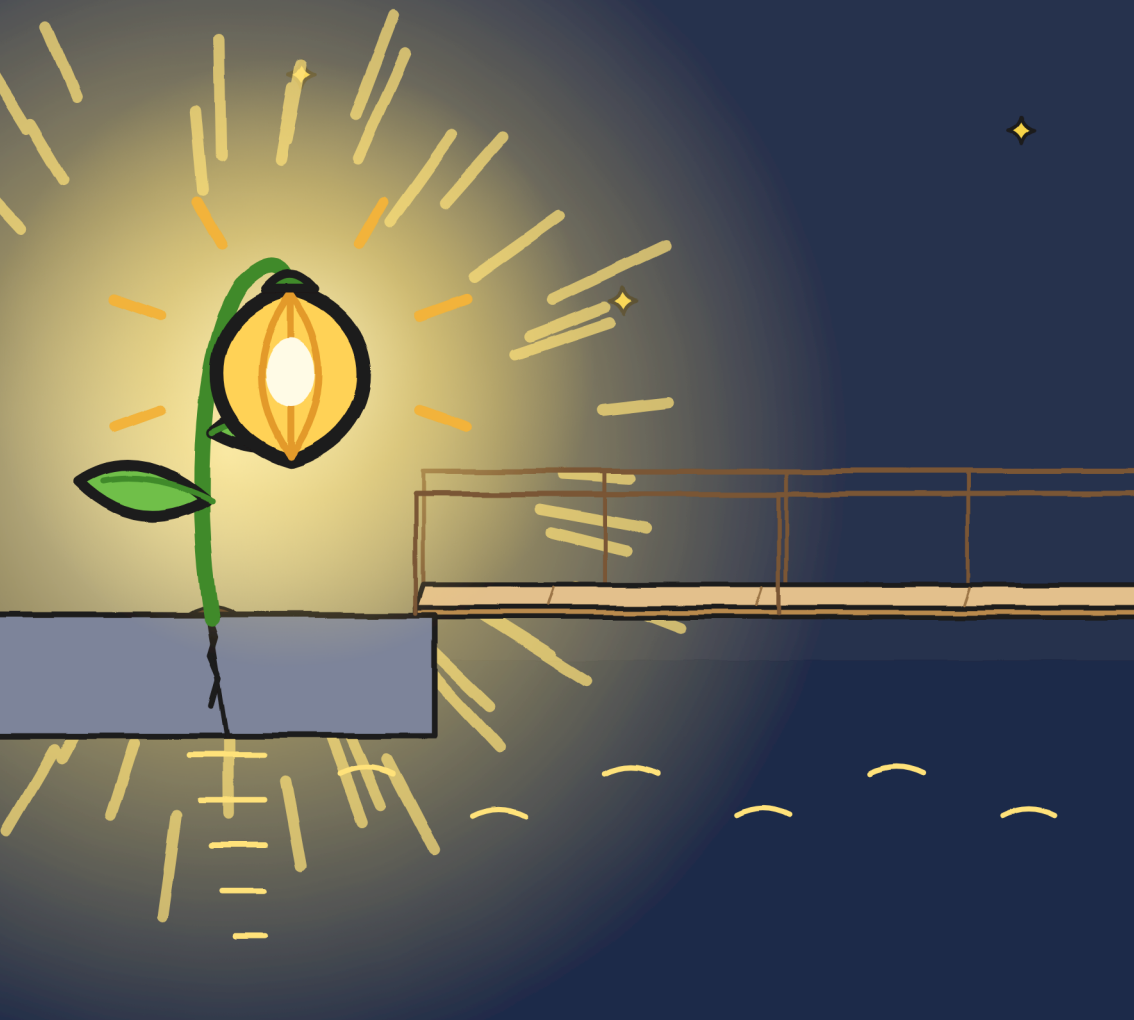

Julita pažiūrėjo į lieptą.

Su šviesa jis atrodė kitoks.

Ji pastatė koją ant liepto.

Paskui ją atitraukė.

Jau beveik nebaugina. –J.

— Ši lieka čia, — pasakė Flora. Ji pasirašė žaliu rašalu.

Nr. 2 · DŪŽTA

KUR: Flora, Kanalo g. 9

NEATIDARYTI PRIEŠ GRIAUSTINĮ

SIUNTĖJAS: R.

GRĄŽINTA GRĄŽINTA GRĄŽINTA GRĄŽINTA GRĄŽINTA

PRISTATYTA · Flora

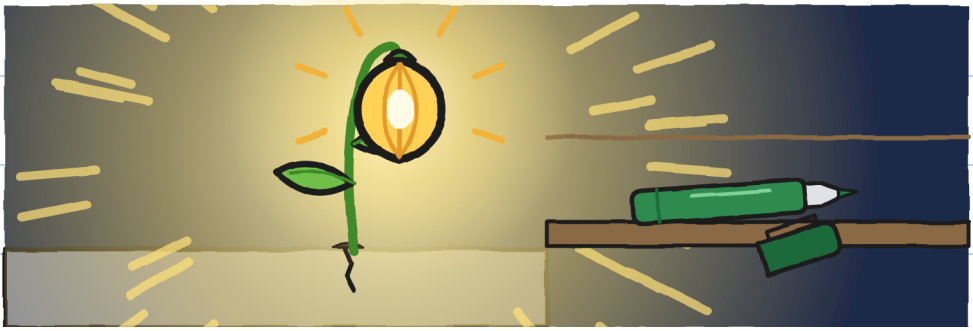

Flora padavė man savo kiaurasamtį.

— Kitai audrai, — pasakė ji.

Vera nuvežė mus į parduotuvę furgonu. Grįžo pas savo drakonus.

Parduotuvė buvo tamsi. Maros nebuvo. Ji buvo po prekystaliu.

— Jau praėjo? — paklausė Mara.

Antklodė. Ausinės. Puodas vietoj šalmo.

— Aš irgi bijau griaustinio,

— pasakiau jai.

Ji pakėlė antklodę.

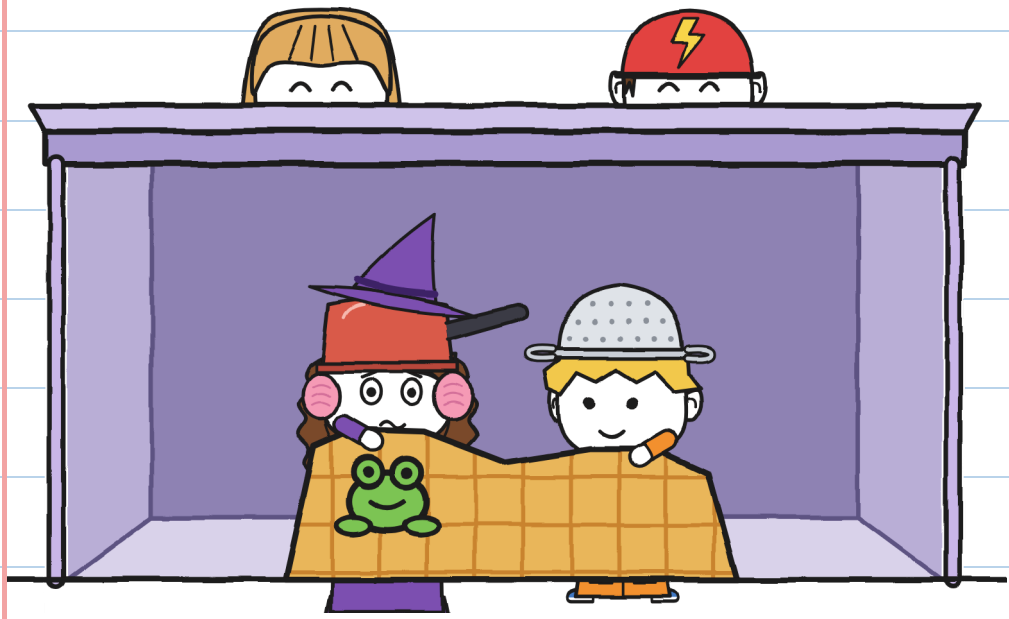

Įlindau su ja po prekystaliu.

Mara pastatė Toniui dėžę.

— Tavo vieta, — pasakė ji.

Tonis ant kuprinės prirašė „ir kates“.

Dabar sako tiesą. –J.

Pataisiau savo planą griaustiniui:

1. Skaičiuoti dramblius.
2. Su kuo nors.
3. Ik: nieko tokio.

LIKO

~~19~~ 18

Nesakyk, kad esi medžiotojas. –J.

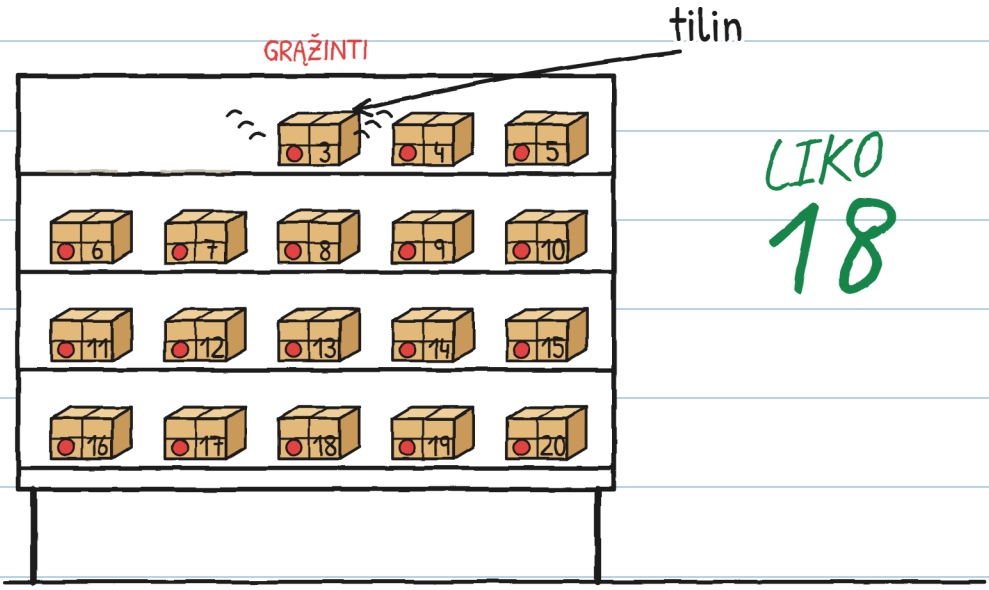

LIKO
18

Siuntinys suskambo: tilin.

Nr. 3

TONIUKUI

Tonis paraudo.

NEĮMANOMI PRISTATYMAI · 3

(jau greitai)

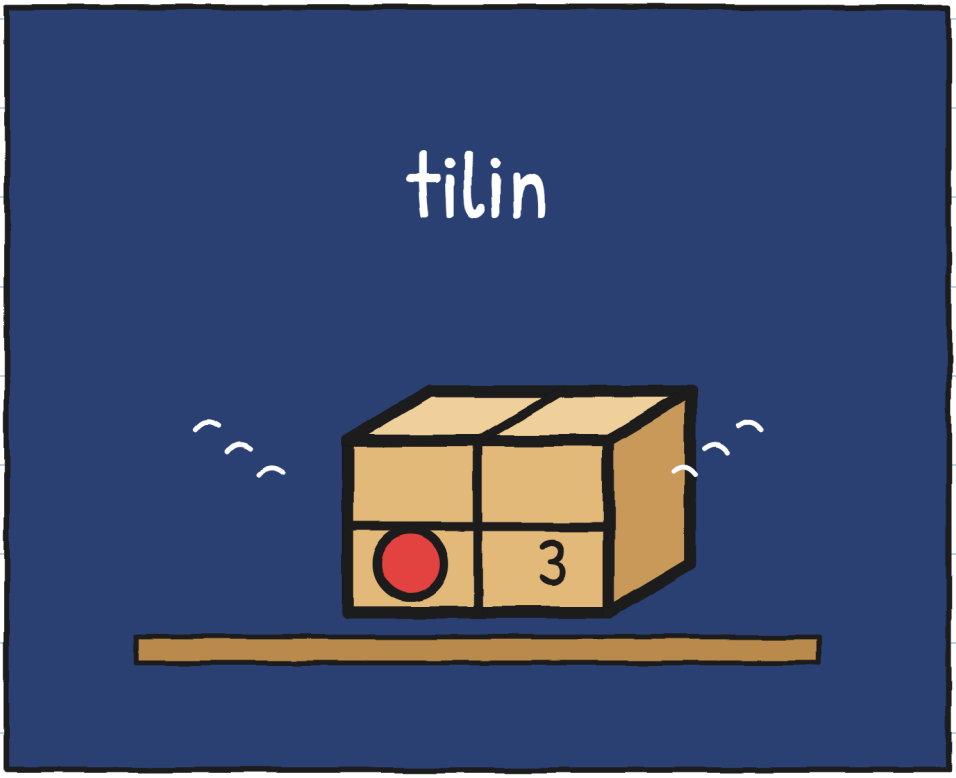

Kas siunčia siuntinius Toniui? –J.

RAJONAS (2 versija)

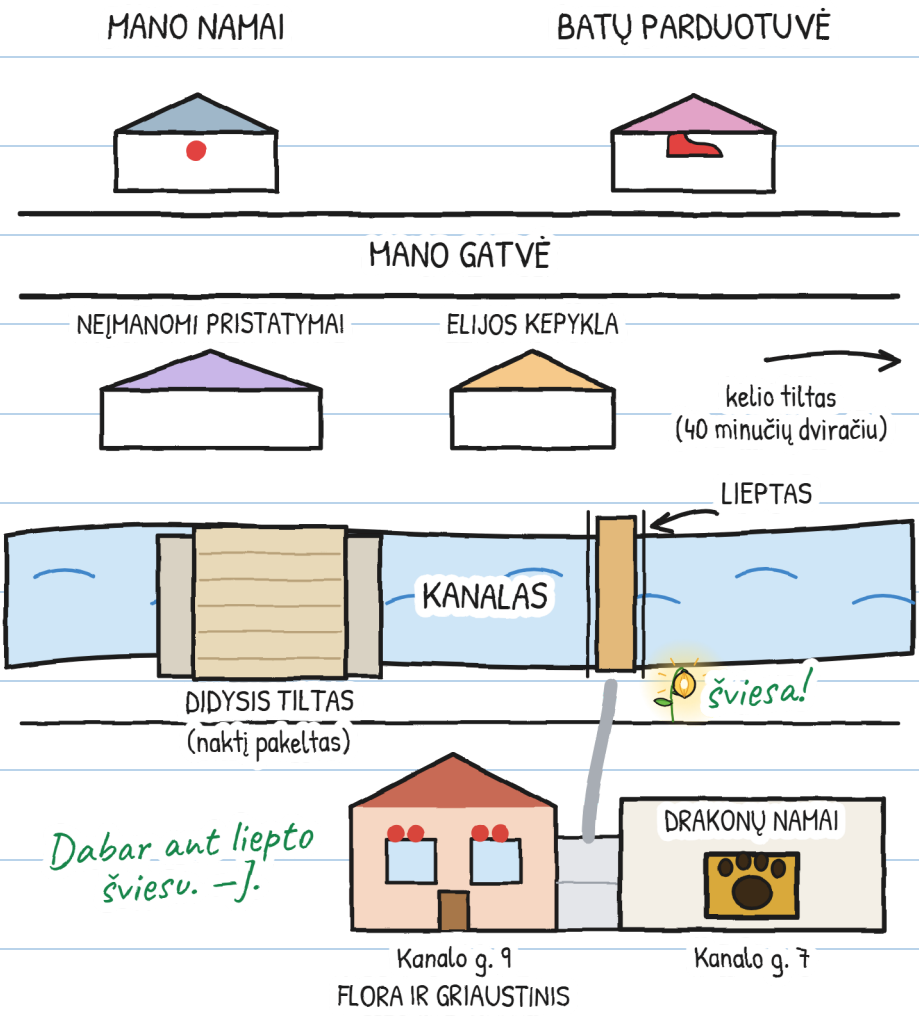

ŽINOME APIE R.

R.

1. Prasta rašysena (Mara).
2. Vera išbalo.
3. Sodino žiburėlius su Flora.
4. Pažadus vykdo vėlai, bet vykdo.
5. Sukūrė užburtus stiklus.

6. Niekas netaria R. vardo. –J.

O tu? Kaip manai, kas yra R.?

Manau, kad R. yra...

VIENA ISTORIJA, ŠEŠI DYDŽIAI

Yra šeši dydžiai, nuo 3 iki 16 metų, ir daugiau nei 20 kalbų.

DYDIS XXS · PRE-A1
JULITA PAGAUNA SEPTINTĄJĄ SĖKLĄ.

DYDIS XS · A1
Ant grindų liko viena sėkla. Julita ją pagavo. Septynios.

DYDIS S · A2
Vėl sužaibavo: ant grindų liko tik viena sėkla. Julita ją pagavo. Septynios.

DYDIS M · B1
Per kitą žaibą liko tik viena sėkla, ir Julita ją pagavo. Septynios.

DYDIS L · B2
Kai vėl sužaibavo, ant grindų liko viena vienintelė sėkla, ir Julita ją pagavo. Septynios.

DYDIS XL · B2-C1
Iliustruotas romanas · 13+
BEKM lygiai yra apytiksliai.

Ta pati audra. –J.

ŠEIMOMS IR MOKYTOJAMS

Kiekvieno skyriaus užduotys: linguaula.com

TIKRA AUDRA: KĄ DARYTI

1. Jei girdi griaustinį, nors ir toli, eik į vidų: žaibas jau gali tave pasiekti.
2. Viduje, su suaugusiuoju, toliau nuo langų, durų ir stiklų. Jokių šiltnamių, tiltų, medžių ar vandens.
3. Neišeik, kol nepraėjo pusė valandos nuo paskutinio griaustinio.
4. Dramblių skaičiavimas padeda suprasti, ar žaibas trenkė arti, ar toli, ir nusiraminti. Jis nepasako, kada galima išeiti.

SUSKAIČIUOK SAVO AUDRĄ

Skaičiuok dramblius namie.

Žaibas	Drambliai	Kilometrai (1 per 3, apytiksl.)	Tas žaibas: arčiau ar toliau?
1	15	5	–
2	9	3	arčiau